

Zbornik sudske prakse

RJEŠENJE PREDSEDNIKA PRVOG VIJEĆA OPĆEG SUDA

16. ožujka 2016.*

„Intervencija – Pravni interes za ishod postupka – Predstavničko udruženje čiji je cilj zaštita interesa svojih članova – Objava zahtjeva za intervenciju na internetu – Zloupotreba postupka“

U predmetu T-561/14,

Europska građanska inicijativa „Jedan od nas“ i drugi tužitelji čija se imena nalaze u prilogu ovog rješenja, koje zastupa C. de La Hogue, *avocat*,

tužitelji,

protiv

Europske komisije, koju su prvotno zastupali J. Laitenberger i H. Krämer, a zatim M. Krämer, u svojstvu agenata,

tuženika,

koju podupire

Europski parlament, koji zastupaju E. Waldherr i U. Rösslein, u svojstvu agenata,

i

Vijeće Europske unije, koje zastupaju K. Michoel i E. Rebasti, u svojstvu agenata,

povodom zahtjeva za poništenje komunikacije Komisije COM (2014) 355 *final*, od 28. svibnja 2014., o europskoj građanskoj inicijativi „Jedan od nas“,

PREDSEDNIK PRVOG VIJEĆA OPĆEG SUDA

donosi sljedeće

* Jezik postupka: engleski

Rješenje

Činjenično stanje i postupak

- 1 Tužitelji, europska građanska inicijativa „Jedan od nas“ i drugi tužitelji čija se imena nalaze u prilogu ovom rješenju, podnijeli su 25. srpnja 2014. tužbu za poništenje komunikacije Komisije COM (2014) 355 *final*, od 28. svibnja 2014., o europskoj građanskoj inicijativi „Jedan od nas“ (u daljnjem tekstu: pobijana komunikacija) i, podredno, članka 10. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 211/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o građanskoj inicijativi (SL 2011., L 65, str. 1.).
- 2 Na temelju članka 24. stavka 6. Poslovnika Općeg suda od 2. svibnja 1991., sažetak tužbe kojom se pokreće postupak objavljen je u *Službenom listu Europske unije* od 17. studenoga 2014. (SL C 409, str. 45.).
- 3 Aktima podnesenima tajništvu Općeg suda 6. i 9. veljače 2015. Europski parlament i Vijeće Europske unije, koji su zajedno s Europskom komisijom određeni kao tuženici u aktu kojim se pokreće postupak, podnijeli su prigovor nedopuštenosti na temelju članka 114. stavka 1. Poslovnika od 2. svibnja 1991.
- 4 Aktima podnesenima tajništvu Općeg suda na te iste dane Parlament i Vijeće zatražili su intervenciju podupirući zahtjev Komisije u slučaju da tužba bude proglašena nedopuštenom u dijelu koji se odnosi na njih.
- 5 Zahtjevi iz točke 4. ovog rješenja dostavljeni su tužiteljima, Komisiji, Parlamentu, kad je riječ o zahtjevu Vijeća, i Vijeću, kad je riječ o zahtjevu Parlamenta, sukladno članku 116. stavku 1. Poslovnika od 2. svibnja 1991.
- 6 Aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 17. ožujka 2015. organizacija International Planned Parenthood Federation (u daljnjem tekstu: IPPF) zatražila je intervenciju podupirući zahtjev Komisije, Parlamenta i Vijeća.
- 7 Aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 3. travnja 2015. organizacija Marie Stopes International (u daljnjem tekstu: MSI) zatražila je intervenciju podupirući zahtjev Komisije, Parlamenta i Vijeća.
- 8 Zahtjevi iz točaka 6. i 7. ovog rješenja dostavljeni su tužiteljima, Komisiji, Parlamentu i Vijeću, sukladno članku 116. stavku 1. Poslovnika od 2. svibnja 1991.
- 9 Aktima podnesenima tajništvu Općeg suda 27. svibnja i 2. srpnja 2015. tužitelji su istaknuli prigovore protiv zahtjeva za intervenciju MSI-ja i IPPF-a.
- 10 Aktima podnesenima tajništvu Općeg suda 8. svibnja i 12. lipnja 2015. Komisija je izjavila da nema očitovanja o zahtjevima za intervenciju MSI-ja i IPPF-a,
- 11 Parlament i Vijeće nisu podnijeli očitovanja o zahtjevima za intervenciju iz točaka 6. i 7. ovog rješenja.
- 12 Aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 15. lipnja 2015. MSI i IPPF obavijestili su Opći sud da su tužitelji na internetskoj stranici objavili zahtjev za intervenciju MSI-ja, poprativši objavu negativnim komentarima o toj organizaciji. Dva predlagatelja intervencije pozvala su Opći sud da, prije svega, iskoristi sredstva kojima raspolaže, uključujući da naloži snošenje troškova kako bi spriječio buduće slične zlouporabe postupka od strane tužitelja.

- 13 U okviru mjere upravljanja postupkom određene na temelju članka 89. stavka 3. točke (a) Poslovnika Općeg suda tužitelji su pozvani podnijeti svoja očitovanja glede spomenutih navoda dvaju predlagatelja intervencije, što su i učinili u roku koji je odredio Opći sud aktom podnesenim 31. kolovoza 2015.
- 14 U okviru nove mjere upravljanja postupkom koja je određena na temelju članka 89. stavka 3. točke (a) Poslovnika, i s obzirom na to da su zahtjevi za intervenciju MSI-ja i IPPF-a objavljeni na internetskoj stranici navedenoj u točki 12. ovog rješenja, tužitelji su pozvani pojasniti jesu li toj stranici dostavili spomenute zahtjeve za intervenciju i, ako to nije slučaj, objasniti na koji su se način, prema njihovu mišljenju, ti dokumenti našli na raspolaganju navedene internetske stranice. Tužitelji su odgovorili u roku koji je odredio Opći sud aktom podnesenim 17. studenoga 2015.
- 15 Prvo vijeće Općeg suda je rješenjem od 26. studenoga 2015. tužbu odbacilo kao nedopuštenu u dijelu u kojem je usmjerena na poništenje članka 10. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 211/2011, zbog čega se Parlament i Vijeće više nisu mogli smatrati tuženicama u postupku.
- 16 Predsjednik prvog vijeća Općeg suda odobrio je odlukom od 30. studenoga 2015. intervenciju Parlamenta i Vijeća, precizirajući da im pripadaju prava koja su predviđena u članku 116. stavku 6. Poslovnika od 2. svibnja 1991.
- 17 U okviru nove mjere upravljanja postupkom koju je Opći sud odredio na temelju članka 89. stavka 3. točke (a) Poslovnika Komisija, s jedne strane, i MSI i IPPF, s druge strane, podnijeli su 4. prosinca i 11. prosinca 2015. očitovanja na odgovor tužitelja u aktu od 17. studenoga 2015. (vidjeti točku 14. ovog rješenja).

Pravo

- 18 Na temelju članka 40. stavka 2. Statuta Suda Europske unije, koji se na temelju članka 53. stavka 1. istoga Statuta primjenjuje na postupak pred Općim sudom, osoba koja dokaže svoj pravni interes za ishod postupka koji nije postupak među državama članicama, među institucijama Unije ili između država članica i institucija Unije, može se uključiti u ovaj postupak.
- 19 Iz ustaljene sudske prakse proizlazi da se pojam „pravnog interesa za ishod postupka“ u smislu navedene odredbe treba odrediti prema samom predmetu spora i shvatiti kao izravan i stvaran pravni interes za to kako će biti odlučeno o samom zahtjevu, a ne kao interes u odnosu na istaknute razloge. Naime, „ishod“ postupka treba razumjeti kao konačnu odluku suda kojem je podnesen zahtjev, u obliku u kojem će biti sadržana u izreci presude. Pri tome treba osobito ispitati odnosi li se pobijani akt izravno na intervenijenta i je li njegov pravni interes za ishod postupka nedvojben (vidjeti rješenje od 25. veljače 2003., BASF/Komisija, T-15/02, Zb. EU:T:2003:38, t. 26. i navedenu sudsku praksu).

Zahtjev za intervenciju IPPF-a

- 20 Iz spisa proizlazi da je IPPF federacija koja je, u skladu s pravom Ujedinjene Kraljevine, utemeljena International Planned Parenthood Federation Actom iz 1977. (zakon o Međunarodnoj federaciji za planiranje obitelji). Kao što proizlazi iz članka 4. International Planned Parenthood Federation Acta, njegovi ciljevi su, kao prvo, promicanje obrazovanja svih naroda svijeta u područjima planiranja obitelji i odgovornog rađanja, kao drugo, očuvanje i zaštita zdravlja, kako mentalnog tako i fizičkog, roditelja, djece i mladih kroz promicanje i podupiranje učinkovitih službi za planiranje obitelji, kao treće, obrazovanje ljudi o demografskim problemima njihovih vlastitih zajednica i čitavog svijeta te, kao četvrto, poticanje odgovarajućih istraživanja u vezi sa svim aspektima ljudske plodnosti kao i njezinog reguliranja te širenja rezultata tog istraživanja.

- 21 IPPF je naveo, što mu nitko nije osporavao, da okuplja 152 nacionalne članske organizacije, pod nazivom „članske udruge“, od kojih svaka obavlja svoje aktivnosti u određenim zemljama, čitavim regijama kao i na međunarodnoj razini. Popis tih članova priložen je zahtjevu za intervenciju.
- 22 Osim toga, IPPF je potvrdio, što mu nitko nije osporavao, da njegove članske udruge pružaju putem 65 000 centara za podršku usluge u području spolnog i reproduktivnog zdravlja koje uključuju planiranje obitelji, pobačaj, zdravlje majki i djece, kao i liječenje, prevenciju i skrb u vezi sa spolno prenosivim bolestima. IPPF je pojasnio da se zauzima za zdravlje i prava svih u spolnom i reproduktivnom području. Zajedno sa svojim članovima potiče vlade i druge ključne donositelje odluka na nacionalnoj, regionalnoj i globalnoj razini, na promicanje zdravlja te spolnih i reproduktivnih prava, donošenje politika i zakonodavstva u skladu s tim pitanjima i financiranje programa i pružanje te vrste usluga.
- 23 IPPF tvrdi da njegov zahtjev za intervenciju mora biti dopušten jer je on predstavničko udruženje čiji cilj obuhvaća zaštitu svojih članova u predmetima u kojima se, kao u ovom slučaju, postavljaju načelna pitanja koja su takve prirode da mogu utjecati na potonje.
- 24 Prema ustaljenoj sudskoj praksi, prihvaća se intervencija predstavničkih udruženja koja imaju za cilj zaštitu svojih članova u predmetima u kojima se postavljaju načelna pitanja koja su takve prirode da mogu utjecati na potonje [rješenja od 17. lipnja 1997., National Power i PowerGen/Komisija, C-151/97 P(I) i C-157/97 P(I), Zb., EU:C:1997:307, t. 66.; od 28. rujna 1998., Pharos/Komisija, C-151/98 P, Zb., EU:C:1998:440, t. 6. i od 26. srpnja 2004., Microsoft/Komisija, T-201/04 R, Zb., EU:T:2004:246, t. 37.]. Konkretno, udruženju se može dopustiti da intervenira u predmetu ako predstavlja značajan broj aktivnih poduzetnika u predmetnom sektoru, ako njegov cilj obuhvaća zaštitu interesa svojih članova, ako predmet može postaviti načelna pitanja koja utječu na funkcioniranje predmetnog sektora i, prema tome, ako interesi njegovih članova mogu u znatnoj mjeri biti pogođeni presudom koja će se donijeti (rješenja od 8. prosinca 1993., Kruidvat/Komisija, T-87/92, Zb., str. II-1375., t. 14.; od 28. svibnja 2004., Akzo Nobel Chemicals i Akcros Chemicals/Komisija, T-253/03, Zb., EU:T:1993:113, t. 18. i od 18. listopada 2012., ClientEarth i International Chemical Secretariat/ECHA, T-245/11, EU:T:2012:557, t. 12.).
- 25 Sud je naveo da usvajanje širokog tumačenja prava udruženja na intervenciju ima za cilj omogućiti bolju ocjenu okvira predmetâ izbjegavajući mnogostruke pojedinačne intervencije koje ugrožavaju učinkovitost i neometano odvijanje postupka (rješenja National Power i PowerGen/Komisija, t. 66. i ClientEarth i International Chemical Secretariat/ECHA, t. 24. *supra*, EU:T:2012:557, t. 13.).
- 26 U ovom slučaju, valja prije svega ispitati može li predmet postaviti načelna pitanja koja utječu na predmetni sektor tako da bi interesi članova IPPF-a mogli u znatnijoj mjeri biti pogođeni presudom koja će se donijeti.
- 27 U tom pogledu, IPPF ističe da je jedan od glavnih ciljeva predmetne građanske inicijative spriječiti da Unija financira pobačaj i organizacije koje ga potiču ili promiču u Uniji i izvan nje. To bi utjecalo na aktivnosti IPPF-a, koji preko svojih članskih udruženja ne samo da pruža usluge pobačaja, nego se također zauzima za spolno i reproduktivno zdravlje te prava svih žena da odaberu sigurne usluge pobačaja te da im imaju pristup. Zato bi predmetna građanska inicijativa postavila ozbiljno načelno pitanje koje bi moglo utjecati na IPPF i njegove članove.
- 28 IPPF pojašnjava da ima pravni interes za ishod postupka zbog sljedeća tri razloga.
- 29 Kao prvo, potvrda zakonitosti pobijane komunikacije od strane Općeg suda imala bi izravan učinak na financijske interese IPPF-a u mjeri u kojoj bi ta komunikacija pravno jamčila da njegove aktivnosti ne budu predmet potpune zabrane financiranja od strane Unije. Nasuprot tome, kad bi tužba bila prihvaćena i kad bi Komisija bila pozvana preispitati stajalište izraženo u pobijanoj komunikaciji, IPPF bi se suočio s rizikom gubitka značajnih izvora financiranja. Iako poništenje pobijane komunikacije ne

bi imalo trenutni učinak smanjenja financiranja IPPF-a i njegovih članova, takvo bi poništenje nužno imalo izravne posljedice na njegove interese jer bi se ponovno otvorila rasprava o njegovom mogućem budućem financiranju od strane Unije. Osim toga, kad bi tužba bila prihvaćena, IPPF i njegovi članovi bili bi obvezni iznova braniti svoju zadaću i opravdavati svoj rad, pri čemu bi imali znatne troškove.

- 30 Kao drugo, IPPF ističe da tužba kojom se pokreće postupak i njezini prilozi sadržavaju pogrešne informacije o njegovim aktivnostima. Preuzimanje tih informacija u presudi kojom se završava postupak moglo bi utjecati na njegov ugled, što bi moglo imati negativan utjecaj na njegovu sposobnost prikupljanja sredstava. IPPF bi stoga imao interes intervenirati kako bi ispravio te informacije i zaštitio svoj ugled.
- 31 Kao treće, IPPF navodi da ovaj predmet postavlja bitna načelna pitanja povezana s politikom Unije u području reproduktivne slobode. Intervencija IPPF-a u ime svojih članova olakšala bi ocjenu predmeta s obzirom na njegov opći kontekst. Kao organizacija koja podupire stajalište koje odstupa od stajališta tužiteljâ u pogledu prava na reproduktivnu slobodu, uključujući i pravo izabrati sigurne usluge pobačaja te imati pristup istima, IPPF ima izravan interes opovrgnuti tvrdnje tužiteljâ.
- 32 Tužitelji su se usprotivili zahtjevu za intervenciju IPPF-a ističući, među ostalim, da je njegov pravni interes za ishod postupka, pod uvjetom da postoji, previše neizravan i nesiguran.
- 33 U tom pogledu treba ponajprije napomenuti da je cilj predmetne građanske inicijative, u biti, taj da Unija prestane financirati aktivnosti „koje podrazumijevaju uništavanje ljudskih embrija, poglavito u područjima istraživanja, razvojne pomoći i javnog zdravstva“. U tom pogledu, organizatori te inicijative su zahtjevu za registraciju potonje priložili tri prijedloga izmjena zakonodavstva. Iz toga nedvojbeno slijedi da je cilj predmetne građanske inicijative u suprotnosti s aktivnostima IPPF-a i njegovih članova utoliko što oni pružaju usluge pobačaja i promiču planiranje obitelji te spolna i reproduktivna prava.
- 34 Nadalje, treba podsjetiti da je predmet tužbe u konkretnom slučaju poništenje pobijane komunikacije donesene na temelju članka 10. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 211/2011, u okviru koje je Komisija smatrala da zakonodavcu Unije nije potrebno podnijeti prijedlog o izmjenama zakonodavstva, koje je predložila predmetna građanska inicijativa.
- 35 Naime, članak 10. stavak 1. točka (c) Uredbe br. 211/2011 predviđa da kada Komisija primi građansku inicijativu koja je u skladu sa svim relevantnim postupcima i uvjetima utvrđenima tom uredbom:
- „[...] u roku od tri mjeseca u priopćenju navodi svoje pravne i političke zaključke o građanskoj inicijativi, eventualnim djelovanjima koje namjerava poduzeti i razloge poduzimanja ili nepoduzimanja djelovanja.“
- 36 Sadržaj članka 10. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 211/2011 treba tumačiti s obzirom na uvodnu izjavu 1. navedene uredbe koja određuje:
- „Tim se postupkom [građanske inicijative] građanima pruža mogućnost izravnog pristupa Komisiji pozivajući je da podnese prijedlog za pravni akt Unije sa svrhom provedbe Ugovorâ, što je slično pravu dodijeljenom Europskom parlamentu, na temelju članka 225. [UFEU-a] i Vijeću, na temelju članka 241. [UFEU-a].“
- 37 Iz toga slijedi da prihvaćanje ili odbijanje tužbe od strane Općeg suda može samo neizravno i nesigurno utjecati na interese IPPF-a i njegovih članova koji se odnose na financiranje njihovih aktivnosti od strane Unije utoliko što se Komisija pobijanom komunikacijom ograničava samo na odbijanje toga da zakonodavcu Unije podnese prijedlog pravnog akta o izmjenama zakonodavstva koje je predložila predmetna građanska inicijativa.

- 38 Prema tome, čak i da tužba bude prihvaćena, ta bi okolnost, u najmanje povoljnom slučaju za IPPF i njegove članove, mogla dovesti samo do toga da Komisija zakonodavcu Unije podnese prijedlog pravnog akta o navedenim izmjenama. Taj prijedlog pravnog akta predstavlja samo jedan korak u nizu budućih akata i budućih događaja koji bi doveo do donošenje pravnog akta Unije kojim bi se zabranilo financiranje aktivnosti „koje podrazumijevaju uništavanje ljudskih embrija“ (vidjeti, u tom smislu i po analogiji, rješenje od 18. svibnja 2015., Izsák i Dabis/Komisija, T-529/13, EU:T:2015:325, t. 29.).
- 39 Jednako tako, suprotno onomu što je tvrdio IPPF, moguća potvrda zakonitosti pobijane komunikacije od strane Općeg suda, nikako ne bi pravno jamčila IPPF-u i njegovim članovima da financiranje njihovih aktivnosti od strane Unije neće biti zabranjeno jer zakonodavnu inicijativu u tom smislu može pokrenuti kako Parlament na temelju članka 225. UFEU-a tako i Vijeće na temelju članka 241. UFEU-u.
- 40 Usto treba utvrditi da sam IPPF priznaje da moguće poništenje pobijane komunikacije od strane Općeg suda ne bi imalo trenutni učinak na njegovo financiranje i financiranje njegovih članova (vidjeti točku 29. ovog rješenja). Navedena okolnost, prema kojoj bi takvo poništenje imalo izravne posljedice na interese IPPF-a i njegovih članova jer bi se ponovno otvorila rasprava o njihovu mogućem budućem financiranju od strane Unije te jer bi morali u okviru te rasprave iznova braniti svoju zadaću i rad, ne može se prihvatiti utoliko što ona ne pokazuje stvarni i siguran utjecaj na IPPF i njegove članove u smislu sudske prakse navedene u točki 19. ovog rješenja.
- 41 Treba, osim toga, odbiti tvrdnju IPPF-a prema kojoj bi njegova intervencija bila opravdana njegovim interesom da ispravi informacije iz spisa koje bi mogle utjecati na njegov ugled (vidjeti točku 30. ovog rješenja), s obzirom na to da se taj interes ne odnosi na predmet i rješenje spora u smislu sudske prakse navedene u točki 19. ovog rješenja. Pozivanje na navedeni interes nije stoga relevantno u cilju ocjene IPPF-ovog interesa za intervenciju.
- 42 Konačno, treba istaknuti da ovaj predmet u biti postavlja, s jedne strane, pitanja koja se odnose na pobožnost pobijane komunikacije u smislu članka 263. UFEU-u i, s druge strane, kao što proizlazi iz istaknutih razloga za proglašenje ništavosti, pitanja koja se odnose na prirodu i sadržaj obveza Komisije u okviru članka 10. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 211/2011. Iz toga slijedi da se „težište“ ovog predmeta ne odnosi na pitanja povezana s politikom Unije u području reproduktivne slobode i da stoga intervencija IPPF-a kao udruženja koje preko svojih članova pruža usluge u području spolnog i reproduktivnog zdravlja te promiče pravo na reproduktivnu slobodu ne bi pridonijela tome da Opći sud bolje ocijeni okolnosti predmeta u smislu sudske prakse navedene u točki 25. ovog rješenja.
- 43 Uzimajući u obzir navedeno, treba zaključiti da, neovisno o tome predstavlja li IPPF predstavničko udruženje i obuhvaća li njegov cilj zaštitu interesa njegovih članova, ti interesi ne mogu u znatnoj mjeri biti pogođeni presudom koja će se donijeti u smislu sudske prakse navedene u točki 24. ovog rješenja. Zahtjev za intervenciju IPPF-a stoga treba odbiti.

Zahtjev za intervenciju MSI-ja

- 44 Prema vlastitim tvrdnjama MSI je zaklada osnovana u skladu s pravom Engleske i Walesa koja preko svojih ureda i pridruženih partnera u 37 zemalja svijeta pruža usluge u području spolnog i reproduktivnog zdravlja, uključujući i cjelovit spektar kontracepcijskih metoda i pristup sigurnim uslugama koje se odnose na pobačaj i razdoblje nakon pobačaja. Kao što proizlazi iz njegovih statuta, on je, među ostalim, zadužen ne samo za pružanje navedenih usluga, nego također i za smanjenje smrtnosti majki, sprečavanje siromaštva i nevolja koje su posljedica neplaniranog začeća i ostvarenje ili poticanje istraživanja koja se tiče navedenih zdravstvenih usluga.

- 45 MSI je u prilog svojem zahtjevu za intervenciju istaknuo potpuno iste elemente kao i IPPF kako bi dokazao svoj pravni interes za ishod postupka (vidjeti točke 27. do 31. ovog rješenja). Konkretno, on je istaknuo, kao prvo, da bi potvrda zakonitosti pobijane komunikacije od strane Općeg suda imala izravan utjecaj na njegove financijske interese, kao drugo, da ima interes za intervenciju kako bi ispravio pogrešne informacije iz spisa o svojim aktivnostima i zaštitio svoj ugled i, kao treće, da bi njegova intervencija Općem sudu olakšala ocjenu predmeta s obzirom na njegov opći kontekst. Iz razloga navedenih u točkama 33. do 42. ovog rješenja treba zaključiti da ti elementi ne dokazuju postojanje izravnog, jasnog i stvarnog pravnog interesa za ishod postupka u smislu sudske prakse navedene u točki 19. ovog rješenja. Zahtjev za intervenciju MSI-ja stoga treba odbiti.

Troškovi

- 46 Sukladno članku 134. stavku 1. Poslovnika, koji se u ovom slučaju primjenjuje na temelju članka 144. stavka 6. navedenog Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Međutim, sukladno članku 135. stavku 2. Poslovnika, Opći sud može jednoj stranci, čak i ako je uspjela u postupku, naložiti snošenje troškova djelomično ili u potpunosti, ako se to čini opravdanim na temelju njezina ponašanja.
- 47 U ovom slučaju, IPPF i MSI su u okviru svojih očitovanja podnesenih 11. prosinca 2015. (vidjeti točku 17. ovog rješenja) zahtijevali da se tužiteljima naloži snošenje njihovih troškova vezanih uz zahtjeve za intervenciju ili barem njihovih troškova nastalih zbog otkrivanja spomenutih zahtjeva na internetu. IPPF i MSI su svoje zahtjeve koji se odnose na raspodjelu troškova obrazložili tvrdnjom da su tužitelji odgovorni za navedeno otkrivanje, čime su počinili zlouporabu postupka.
- 48 Tužitelji, koji su osporavali da su postupali na nezakonit način, nisu postavili zahtjeve u vezi s troškovima. Takve zahtjeve nije postavila ni Komisija.
- 49 U tom pogledu valja podsjetiti da stranke na temelju pravila kojima je uređeno postupanje s predmetima pred Općim sudom uživaju zaštitu od neprimjerene uporabe postupovnih dokumenata (presuda od 17. lipnja 1998., *Svenska Journalistförbundet/Vijeće*, T-174/95, Zb., EU:T:1998:127, t. 135.). Tako prema članku 5. stavku 8. Uputa za tajnika Općeg suda, koje su vrijedile na dan objave na internetskoj stranici, spomenute u točki 12. ovog rješenja, nijedna treća osoba privatnog ili javnog prava ne može pristupiti spisu predmeta ili postupovnim aktima bez izričitog odobrenja predsjednika Općeg suda ili, kad je predmet još u tijeku, predsjednika sastava suda koji postupa u predmetu, nakon što se saslušaju stranke, pri čemu se to odobrenje može dati samo na pisani zahtjev kojemu je priloženo detaljno obrazloženje opravdanog interesa za uvid u spis.
- 50 Tom je odredbom izražen ključni aspekt općeg načela dobrog sudovanja na temelju kojeg stranke imaju pravo braniti svoje interese neovisno o svim vanjskim utjecajima, a osobito neovisno o utjecaju javnosti (presuda *Svenska Journalistförbundet/Vijeće*, točka 49. *supra*, EU:T:1998:127, t. 136.). Iz toga slijedi da stranka kojoj je odobren pristup postupovnim aktima druge stranke može to pravo koristiti samo u svrhu vlastite obrane, isključujući svaki drugi cilj, kao što je to primjerice poticanje javnosti da kritizira argumente koje su iznijele druge stranke u postupku (presuda *Svenska Journalistförbundet/Vijeće*, točka 49. *supra*, EU:T:1998:127, t. 137.). Na taj način pomaže se osigurati da tijekom cijelog sudskog postupka rasprave između stranaka kao i savjetovanja odnosnog suda o predmetu u tijeku protječu neometano i spriječiti izlaganje sudske djelatnosti vanjskim pritiscima, iako samo u percepciji javnosti, te remećenje neometanog odvijanja rasprava (vidjeti rješenje od 25. veljače 2015., BPC Lux 2 i dr./Komisija, T-812/14 R, EU:T:2015:119, t. 14. i navedenu sudsku praksu).
- 51 Iz sudske prakse proizlazi da djelovanje suprotno navedenom aspektu općeg načela dobrog sudovanja predstavlja zlouporabu postupka koju je moguće uzeti u obzir tijekom raspodjele troškova (vidjeti, u tom smislu, presudu *Svenska Journalistförbundet/Vijeće*, t. 49. *supra*, EU:T:1998:127, t. 139. i 140.).

- 52 Pored toga treba upozoriti da se zaštita stranaka u sudskom postupku na temelju navedenog aspekta općeg načela dobrog sudovanja mora proširiti na podnositelja zahtjeva za intervenciju pred Općim sudom. Taj podnositelj zahtjeva za intervenciju, naime, sudjeluje u sudskoj djelatnosti i zato mora uživati jednaku razinu zaštite kao stranke u postupku što se tiče mogućnosti zaštite svojih interesa neovisno o svakom vanjskom utjecaju, osobito javnosti.
- 53 U ovom slučaju je nesporno da su zahtjevi za intervenciju IPPF-a i MSI-ja bili objavljeni u obliku elektroničkih poveznica na njihov sadržaj u člancima na internetskoj stranici koji predstavljaju, prema riječima njihovih autora i urednika, „sredstvo promicanja društva utemeljenog na dosljednom razumijevanju ljudskog dostojanstva – dostojanstva koje koristi svim ljudskim bićima, od trenutka začeća do njihove prirodne smrti“. Također treba istaknuti da se ti članci neposredno odnose na predmetni postupak pred Općim sudom i predstavljaju dva podnositelja zahtjeva za intervenciju na negativan način, s ciljem da se tako u javnosti stvore negativni osjećaji prema njima.
- 54 Tužitelji su kao odgovor na pitanje Općeg suda u točki 14. ovog rješenja potvrdili da su, s obzirom na to da im se to činilo legitimno i prikladno, sve informacije u vezi s tužbom, uključujući relevantne dokumente, dostavili samo onima koje predstavljaju, to jest organizacijama koje su dio Europske građanske inicijative „Jedan od nas“. Po mišljenju tužiteljâ, ta je dostava mogla dovesti na neposredan način do objave određenih dokumenata na internetu, premda to nije bila njihova namjera. Tužitelji su osim toga pojasnili da ne snose uredničku odgovornost za sadržaj predmetne internetske stranice i da su odgovornim osobama poslali poruku elektroničke pošte u kojoj su ih pozvali da sa stranice uklone elektroničke poveznice na zahtjeve za intervenciju IPPF-a i MSI-ja.
- 55 U tom pogledu, treba istaknuti da tužitelji nisu podnijeli informacije na temelju kojih bi bilo moguće odrediti „organizacije“ na koje se pozivaju i da ta informacija ne proizlazi iz spisa predmeta. Osim toga, treba svakako istaknuti da nijedna od tih „organizacija“ nije u tužbi kojom se pokreće postupak određena kao tužitelj. U toj tužbi su kao tužitelji određeni Europska građanska inicijativa „Jedan od nas“ i sedam fizičkih osoba koje su, u svojem svojstvu organizatora u smislu članka 2. Uredbe br. 211/2011, članovi građanskog odbora te inicijative.
- 56 Tužitelji usto priznaju da bi objava dokumenata na internetu mogla biti posredna posljedica toga što su zahtjevi za intervenciju IPPF-a i MSI-ja dostavljeni tim „organizacijama“.
- 57 Osim toga treba istaknuti da, kao što proizlazi s internetske stranice predstavljene u točki 53. ovog rješenja, njezini autori i urednici izražavaju svoju potporu, a da nisu s njima ni na koji način povezani, određenom broju organizacija i subjekata, među kojima je Europska građanska inicijativa „Jedan od nas“, te preporučuju pretraživanje internetske stranice navedene inicijative.
- 58 Tvrdnja tužiteljâ prema kojoj objava zahtjeva za intervenciju IPPF-a i MSI-ja na navedenoj internetskoj stranici nije bila njihova namjera nije uvjerljiva za Opći sud. Naime, članci objavljeni na toj internetskoj stranici koji sadržavaju poveznice do tih zahtjeva za intervenciju odnose se izričito i opširno na sudski postupak u odnosnom predmetu, agresivno zagovaraju stajališta koja su tužitelji predstavili pred Općim sudom te također sadržavaju elektroničke poveznice na njihove podneske i odlomke tih podnesaka. Ta tvrdnja tužiteljâ, čak kad bismo pretpostavili da je točna, ni na koji način ne mijenja činjenice, kao što je Komisija pravilno istaknula u svojim očitovanjima spomenutima u točki 17. ovog rješenja, da su tužitelji dostavom zahtjeva za intervenciju IPPF-a i MSI-ja navedenim organizacijama objektivno stvorili rizik za spornu objavu na internetu.
- 59 Uzimajući u obzir te okolnosti, treba smatrati da tužitelji nisu bili neupućeni u ono što je dovelo do objave navedenih zahtjeva za intervenciju na internetskoj stranici navedenoj u točki 53. ovog rješenja i do kršenja prava dvaju podnositelja zahtjeva za intervenciju da zaštite svoje interese neovisno o svakom vanjskom utjecaju u smislu sudske prakse navedene u točki 50. ovog rješenja. Iz toga također proizlazi da su tužitelji neprimjereno upotrijebili te postupovne akte u smislu sudske prakse iz točke 49. ovog rješenja.

- 60 Treba osim toga odbiti kao irelevantnu tvrdnju tužitelja iz njihovih očitovanja od 17. studenoga 2015. (vidjeti točku 14. ovog rješenja) prema kojoj zahtjevi za intervenciju IPPF-a i MSI-ja ne sadržavaju povjerljive informacije. Naime, cilj zabrane da jedna stranka koristi svoje pravo pristupa postupovnim aktima druge stranke za namjene koje nisu povezane s njezinom obranom jest osiguranje poštovanja općeg načela dobrog sudovanja, a ne zaštita navodne povjerljivosti navedenih akata.
- 61 Stoga treba zaključiti da su tužitelji počinili zlouporabu postupka u smislu sudske prakse iz točke 51. ovog rješenja, što se može uzeti u obzir prilikom raspodjele troškova na temelju članka 135. stavka 2. Poslovnika.
- 62 S obzirom na prethodno navedeno, treba pravično ocijeniti okolnosti slučaja na način da se odluči da će tužitelji, koji nisu postavili zahtjev u vezi s troškovima, snositi svoje troškove kao i, zbog počinjene zlouporabe postupka, tri četvrtine troškova IPPF-a i MSI-ja.
- 63 IPPF i MSI snosit će jednu četvrtinu svojih troškova.
- 64 Komisija, koja nije podnijela zahtjev u vezi s troškovima, snosit će vlastite troškove.

Slijedom navedenog,

PREDSJEDNIK PRVOG VIJEĆA OPĆEG SUDA

rješava:

- 1. Zahtjevi za intervenciju koje su podnijeli International Planned Parenthood Federation i Marie Stopes International se odbijaju.**
- 2. International Planned Parenthood Federation i Marie Stopes International snosit će jednu četvrtinu svojih troškova.**
- 3. Europska građanska inicijativa „Jedan od nas“ i drugi tužitelji čija se imena nalaze u prilogu snosit će svoje troškove povezane sa zahtjevima za intervenciju International Planned Parenthood Federationa i Marie Stopes Internationala kao i tri četvrtine troškova tih dvaju subjekata.**
- 4. Europska komisija snosit će vlastite troškove povezane s odbijenim zahtjevima za intervenciju.**

U Luxembourg 16. ožujka 2016.

Tajnik
E. Coulon

Predsjednik
H. Kanninen

Prilog

Patrick Grégor Puppink, sa stalnom adresom u Strasbourgu (Francuska),

Filippo Vari, sa stalnom adresom u Rimu (Italija),

Josephine Quintavalle, sa stalnom adresom u Londonu (Ujedinjena Kraljevina),

Edith Frivaldszky, sa stalnom adresom u Tatau (Mađarska),

Jacub Baltroszewicz, sa stalnom adresom u Krakovu (Poljska),

Alicia Latorre Canizares, sa stalnom adresom u Cuencau (Španjolska),

Manfred Liebner, sa stalnom adresom u Zeitzlofsu (Njemačka).